

Skutky apoštolov

(v moci Ducha Svätého)

Akou mocou, v koho mene?

Sk 4,1-12

“Keď hovorili ľudu, pristúpili k nim kňazi a veliteľ chrámovej stráže a sadukaji, ktorí sa hnevali na nich, že učili ľud a zvestovali vzkriesenie z mŕtvych v Ježišovi. I položili ruky na nich a vsadili ich do väzenia do druhého dňa, keďže bol už večer. Ale mnohí, ktorí počuli tú reč, uverili; počet mužov vzrástol asi na päťtisíc.

Na druhý deň zhromaždili sa ich poprední mužovia, starší a zákonníci v Jeruzaleme, aj veľkňaz Annáš a Kaifáš, Ján Alexander a všetci, ktoríkoľvek boli z rodu veľkňazského; postavili ich do prostriedku a vypytovali sa: Akou mocou a v mene koho ste to učinili? Nato Peter, naplnený Duchom Svätým, odpovedal im: Vodcovia ľudu a starší! Keďže nás vyšetrujete dnes pre dobrý skutok na nemocnom človeku, ako bol uzdravený, vedzte teda vy všetci, aj všetok ľud izraelský, že tento človek stojí pred vami zdravý v mene Ježiša Krista Nazaretského, ktorého ste vy ukrižovali, ale Boh Ho vzkriesil z mŕtvych. Toto je ten kameň, ktorý ste vy, stavitelia, zavrhlí, ale ktorý sa stal uholným kameňom. A nieto spasenia v nikom inom, lebo nebolo dané pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia.

Sadukaji: V Ježišovej dobe a v dobe Nového zákona sadukaji boli šľachta. Boli to bohatí ľudia ktorý boli na vysokých postaveniach, ako čo bolo postavenie veľkňaza a boli v Sinedriu (židovský parlament v tej dobe). Usilovali sa zachovať pokoj tak, že odsúhlasovali väčšinu rozhodnutí a príkazov z Ríma (Izrael bol pod rímskou nadvládou v tej dobe), a zdalo sa, že sa viacej zaoberajú politikou ako náboženstvom.

-V náboženstve boli konzervatívni ohľadom jednej veci. Zachovali autoritu písaneho Slova Božieho (najmä 5 kníh Mojžišových). I keď je toto pozitívna vec, predsa neboli perfektní vo svojich doktrinálnych názoroch. Toto sú veci v ktoré oni verili a ktoré protireča Písmu:

1. Odmietli hociaké zmŕtvychvstanie (Matúš 22:23; Marek 12:18-27; Skutky 23:8).
2. Odmietli hociaký záhrobný život, držiac sa toho, že duša zmizne po smrti a tým aj odmietli večný život.
3. Odmietli existenciu duchovného sveta ako čo sú anjeli a démoni (Skutky 23:8).

-základnou otázkou predstavených bolo: **Akou mocou a v mene koho ste to učinili?**

Na takúto výzvu reaguje Peter tak, že sa opäť vracia k svojej obľúbenej téme – Ježišovmu vzkrieseniu: „V mene Ježiša Krista Nazaretského, ktorého ste vy ukrižovali a ktorého Boh vzkriesil z mŕtvych. V ňom stojí tento človek tu, pred vašimi očami zdravý.“ (v. 10)

Tak mal Peter už tretíkrát príležitosť poukázať na Ježišovo vzkriesenie ako zdroj svojej moci k svedectvu. (1.krát v Sk 2.32, 2. krát v Sk 3,26)

V podstate vždy, keď Peter kázal, hovoril o Ježišovom vzkriesení. „Istota, že Ježiš ďalej žije, zmenila asi tucet sklúčených nasledovníkov zavraždeného a zneváženého vodcu na

jednu z najdynamickejších skupín v dejinách ľudstva. Čítame, že na nich zostúpili ohnivé jazyky. Ľudia, ktorí neboli rečníci, sa stali výreční. Rýchlo sa rozišli do celého grécko-rímskeho sveta a kázali to, čo bolo nazvané ako „evanjelium“, doslovne je to však dobrá správa. Začali v hornej sieni v Jeruzaleme, odkiaľ šíрили svoje poslanstvo s takým nadšením, že ešte za ich generácie zapustilo korene v každom väčšom meste tohto kraja.

-Ako sme čítali minule: moc na uzdravenie chromého pri chrámových dverách nebola Petrova. Bola to moc božia. Peter ukázal na Krista, to je to “v mene”. V mene authority, ktorá má moc. Podobne, ako sa vykonáva zákon, právo v mene Slovenskej republiky, v mene kráľa.... je za tým schovaná autorita a všetká moc a váha kráľa, štátu... Tak aj za slovami “**v mene Ježiša Krista” je ukrytá všetká moc Krista, ako toho, ktorý sedí po pravici božej.**

Čo je to, keď prosíme o niečo v mene Ježiša Krista?

Ján 14:13-14, „A čokoľvek budete prosiť v mojom mene, učiním to, aby Otec bol oslávený v Synovi. Keď ma teda budete prosiť o niečo v mojom mene, ja (to) učiním.“

Modliť sa v Ježišovom mene znamená modliť sa s Jeho autoritou a žiadať Boha Otca, aby postupoval podľa našej modlitby, pretože prichádzame v mene Jeho Syna, Ježiša. Modlenie sa v Ježišovom mene znamená presne to, ako modlenie sa v súlade s Božou vôľou, „A toto je dôvera, ktorú máme v ňom, lebo o čokoľvek prosíme podľa Jeho vôle, počuje nás. A keď vieme, že nás počuje, o čokoľvek prosíme, vieme aj to, že nám splnil prosby, ktorými sme Ho prosili.“ (1 Ján 5:14-15). Modliť sa však v Ježišovom mene je modlenie sa za veci, ktoré budú Ježiša ctíť a oslavovať.

Niektorí ľudia zle aplikujú tento verš, keď si myslia, že ak na konci modlitby povedia „v mene Ježiš“, tak to znamená, že Boh **vždy** odpovie pozitívne na to, o čo Ho žiadajú. To v podstate znamená, že slová „v mene Ježiš“ používame ako nejaké zaklínadlo. Toto je úplne nebiblické.

Keď na konci modlitby povieme „v mene Ježiš“, tak sa nejedná o zaklínadlo. Ak to, o čo v modlitbe prosíme nie je pre Božiu slávu a v súlade s Jeho vôľou, tak potom hovorenie „v mene Ježiš“ je bezvýznamné. Čo je naozaj dôležité je skutočné modlenie sa v Ježišovom mene a pre Jeho slávu, nie pridávanie určitých slov na konci modlitby. Nie sú to slová, ktoré sú v modlitbe podstatné, ale zámer, ktorý je za tým. Modlenie sa za veci, ktoré sú v súlade s Božou vôľou je podstatou modlenia sa v Ježišovom mene.

aj z prameňov (www.gotquestions.org)